

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobkyně: **B. J.**
zastoupená zákonnou zástupkyní L. H.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2023, čj. MPSV-2023/91698-918,
o příspěvek na péči

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2023, čj. MPSV-2023/91698-918, se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Hradci Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 1. 2023, čj. 303/2023/DOB, kterým jí byl přiznán příspěvek na péči ve výši 6.600 Kč od září 2022, neboť vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu potřebovala mimořádnou péči jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupni závislosti podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních

službách“), tj. ve II. stupni závislosti - středně těžká závislost a pomoc byla poskytována v souladu s § 7 odst. 2 téhož zákona.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný popsal závěry posudků vypracovaných v průběhu správního řízení a uvedl, že v rámci odvolacího řízení byl posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“) vypracován dne 4. 4. 2023 posudek a dne 27. 4. 2023 doplňující vyjádření k základní životní potřebě „oblékání a obouvání“. S poukazem na posudek PK MPSV uvedl, že žalobkyně je osobou do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), tedy není osobou do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. d) nebo c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV (úplná závislost), nebo ve stupni III (těžká závislost).
3. S odkazem na posudek K MPSV žalovaný ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně konstatoval, že žalobkyně není schopna zvládat pět základních životních potřeb, a to orientaci, komunikaci, tělesnou hygienu, péči o zdraví a osobní aktivity, a je tak ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II, čemuž odpovídá příspěvek na péči ve výši 6.600 Kč měsíčně.

II. Obsah žaloby

4. Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně prostřednictvím své zákonné zástupkyně (matky) včas podanou žalobou a domáhala se jeho zrušení a nového rozhodnutí, neboť má zato, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Podle posudku posudkového lékaře odpovídá její zdravotní stav II. stupni závislosti - středně těžká závislost dle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách, avšak toto hodnocení je v rozporu s jejím skutečným stavem a její schopností zvládat životní potřeby.
5. Rozhodnutí označila zákonná zástupkyně žalobkyně za nesprávné z následujících důvodů. Posudková komise učinila závěr o tom, že žalobkyně nezvládá 5 životních potřeb, aniž by podrobněji zkoumala její zdravotní stav. Na jednání nebyla žalobkyně (s matkou) přizvána, takže si posudková komise nemohla učinit odpovídající představu o jejím reálném stavu a zvládání potřeb a další šetření za účelem potvrzení rozporovaných skutečností provedeno nebylo. V průběhu odvolacího řízení byla žalobkyně požádána pouze o dodání nových lékařských zpráv, které v danou chvíli neměla (plánované psychologické vyšetření ve Fakultní nemocnici v Motole bylo zrušeno, protože v průběhu hospitalizace dostala neštovice). O podání jiných důkazů podporujících uvedená tvrzení požádána nebyla. Zaslaná fotografie podporující tvrzení, že žalobkyně nezvládá potřebu výkonu fyziologické potřeby, pak nebyla do rozhodnutí zahrnuta.
6. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo u žalobkyně uznáno nezvládnutí 5 potřeb, ta přitom dle její matky nezvládá 8 z 9 základních životních potřeb. Faktické nezvládnutí těchto potřeb uváděla matka žalobkyně již při sociálním šetření v jejich domácnosti, které probíhalo výhradně formou rozhovoru s matkou bez dalšího zjišťování reálného zvládání potřeb přímo se žalobkyní. Přítomný sociální pracovník od ní obdržel písemný přehled potřeb, které žalobkyně nezvládá a v jakém rozsahu. Přesto byly tyto informace v posudku uvedeny jen částečně a uváděný rozsah nebyl ověřen šetřením.

7. Zákonná zástupkyně žalobkyně poukázala na přílohu č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., která definuje jednotlivé základní životní potřeby, z níž ocitovala, co se rozumí faktickým nezvládnutím životní potřeby výkon fyziologické potřeby. K tomu uvedla, že žalobkyně v současné době používá WC pouze doma a u babičky, cizí WC není ochotná použít téměř nikdy, včetně WC ve škole. Z tohoto důvodu obvykle vykonává potřebu pouze 1x denně a běžně se stává, že potřebu neudrží, ať už doma, v autě nebo výjimečně i ve škole. Občas nedokáže akutní potřebu včas odhadnout ani doma a na WC včas nedoběhne. Pokud potřebuje na WC v noci, plácá v posteli a sama na WC nedojde, pokud jí někdo nepomůže. Očistu po WC zvládá spíše symbolicky, toaletní papír použije, ale k řádnému očištění nedojde.
8. Obdobně zákonná zástupkyně ocitovala ze stejné přílohy ke zmíněné vyhlášce, co se rozumí faktickým nezvládnutím životní potřeby oblékání a obouvání. Uvedla, že žalobkyně v současné době nerozezná rub a líc oblečení, ale ani přední stranu od zadní. U spodního prádla nerozezná nejširší otvor a běžně si ho obléká tak, že protahuje obě nohy nohavičkou. Pokud ji někdo nepřevlékne, prádlo takto oblečené ponechá. Ani přes pravidelný nácvik není schopna se ráno obléknout sama před odchodem do školy - musí ji každé ráno obléknout dospělá osoba. Žalobkyně nemá žádnou potřebu oblečení sama měnit podle denní potřeby, je třeba ji svléknout před koupáním nebo i převléknout do pyžama. Sama se sice svléknout a obléknout umí, ale neudělá to, protože se před koupáním a spaním svlékat a měnit oblečení nechce a běžně klade aktivní odpor. Běžně je také schopná obléknout si oblečení jiného člena rodiny a oblečení neodpovídající okolnostem (např. jde sama na zahradu v zimě v tričku, matčiných polobotkách a s deštníkem).
9. A stejně ocitovala zákonná zástupkyně ze zmíněné přílohy k vyhlášce, co se rozumí faktickým nezvládnutím životní potřeby stravování. Žalobkyně je přitom v současné době schopna se samostatně najíst připraveného jídla a napít. Jíst umí pouze vidličkou, lžící a lžičkou, nůž nepoužívá, jídlo naporcovat neumí. Zároveň vůbec nevnímá potřebu stravovat se pravidelně, i když je 3x denně zavolána k jídlu, velmi často jídlo odmítá a běžně se vůbec nenají. Často odmítá jíst jídla, která nezná nebo která v daný okamžik nechce / vizuálně se jí nelíbí, a není možné ji přesvědčit ani k tomu, aby danou potravinu alespoň ochutnala. Běžně takto odmítá i jídla, která např. předcházející den snědla nebo o která si sama před daným jídlem řekla. Běžně se pro ni dodatečně varí další jídlo, aby se vůbec najedla. Sama si vybírá zejména jídla sladká (cereálie, termixy, sladkosti), je velký problém přesvědčit ji ke konzumaci vyvážené stravy. Velmi často jí také pouze několik potravin, např. při posledním pobytu v nemocnici jedla 5 dní pouze suché rohlíky a jablka.
10. Zástupkyně žalobkyně dále namítla, že při posuzování zdravotního stavu žalobkyně bylo přihlíženo pouze ke zprávě ze sociálního šetření a lékařským zprávám, které se ale neuznanými nezvládnutými životními potřebami prakticky nezabývají. Sociálním šetřením nebyly ověřovány a zpráva uvádí pouze velmi zestručněnou verzi skutečností uvedených matkou žalobkyně při rozhovoru se sociálním pracovníkem. Žádné z lékařských vyšetření se nezaměřovalo na zjištění schopnosti zvládat uvedené životní potřeby. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného pak uvádí, že PK MPSV považuje matkou žalobkyně uváděné údaje za nadhodnocené vzhledem k tomu, že byly zjištěny především z rozhovoru s pečující osobou, avšak přesto nedošlo k žádnému šetření, které by uváděné skutečnosti potvrdilo nebo vyvrátilo ani nebylo nařízeno další lékařské vyšetření.

11. Žalobkyně dále uvedla, že psychologické vyšetření z května 2023 uvádí, že potřebuje pomoc při všech činnostech. V červnu 2023 proběhlo i odvolací řízení k průkazu ZTP/P, ve kterém posudková komise původně vycházející ze stejných lékařských zpráv a šetření, jako v případě rozhodování o příspěvku na péči, rozhodla o změně rozhodnutí o přiznání průkazu ZTP do 31. 5. 2024 na přiznání průkazu ZTP/P do 14. 5. 2029. Přestože se jedná o dvě rozdílná řízení, změna rozhodnutí na základě osobní účasti žalobkyně u posudkové komise a psychologického vyšetření z května 2023 dokládá, že lékařské zprávy a zpráva z šetření zdravotní stav a schopnosti žalobkyně popisují nepřesně a nedostatečně.
12. K žalobě žalobkyně přiložila na důkaz svých tvrzení: e-mail ze dne 23. 4. 2023 - vyjádření k podkladům rozhodnutí, zpráva - psychologické vyšetření ze dne 24. 5. 2023, fotografie dokládající žalobkyni nezvládnutí životní potřeby výkonu fyziologické potřeby, rozhodnutí ze dne 20. 2. 2023 o přiznání průkazu ZTP a vyrozměnění ze dne 22. 6. 2023 o pokračování v řízení uvádějící nárok žalobkyně na průkaz ZTP/P.

III. Vyjádření žalovaného

13. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v odvolacím řízení byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou komisí ve složení posudkový lékař a lékař se specializací psychiatrie. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující příčinou je pervazivní vývojová porucha, lehká mentální retardace, susp. porucha aktivity a pozornosti, EEG s epileptiformní abnormitou a opožděný vývoj řeči. Jako nezvládané byly uznány základní potřeby orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví a osobní aktivity. Zopakoval, že k neuznaným potřebám posudková komise sdělila, že při zjištěném zdravotním stavu není z posudkově medicínského hlediska důvod hodnotit zbývající základní životní potřeby jako nezvládané, když žalobkyně nemá těžké postižení hybnosti končetin ve smyslu ochrnutí, nemá těžké omezení hybnosti nosných kloubů, závažné postižení smyslových orgánů stupně oboustranné praktické slepoty ani oboustranné praktické hluchoty. Posuzovaná není zatím adekvátně léčena, i z těchto důvodů nemá uváděné nezvládání dalších potřeb oporu v odborných lékařských nálezech.
14. Dále žalovaný uvedl, že vzhledem k věku žalobkyně byla při hodnocení schopnosti zvládat jednotlivé základní životní potřeby hodnocena mimořádnost péče, tedy porovnáván rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě, s péčí věnovanou zdravé fyzické osobě stejného věku. Za mimořádnou péči pak lze považovat péči, která rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.
15. K posouzení zvládání potřeby stravování žalovaný uvedl, že bylo přihlíženo k záznamu z neurologického vyšetření ze dne 14. 7. 2022 a nálezu neurologického vyšetření FN Motol ze dne 13. 9. 2022, z nichž vyplývá, že žalobkyně je schopna se najíst a napít samostatně, zvládá použít i příbor, což je podstatné pro hodnocení zvládání stravování u dětí ve věku žalobkyně (8-9 let). Nezvládání výběru vhodných potravin, servírování, dodržování dietního režimu či konzumace v obvyklém denním režimu je v tomto věku obvyklé a odpovídá stupni biopsychosociálního vývoje zdravých osob. Namítané nezvládané aktivity v rámci potřeby stravování nelze vzhledem k věku žalobkyně hodnotit jako mimořádnou péči.

16. K posouzení potřeby oblékání a obouvání žalovaný rovněž uvedl, že byly vzaty v úvahu závěry výše uvedených neurologických vyšetření, v nichž je uvedeno, že žalobkyně zvládá sebeobsahu včetně oblékání. Nezvládá výběr vhodného oblečení, nerozezná rub a líc a pravou a levou stranu. Pomoc při výběru vhodného oblečení ani kontrolu stavu (rub a líc) nelze vzhledem k věku žalobkyně považovat za péči mimořádnou. Vzhledem k věku žalobkyně je tato potřeba dosud zvládána ve funkčním standardu přiměřeném věku.
17. K výkonu fyziologické potřeby žalovaný uvedl, že je zvládáno použití WC, zaujetí polohy, na WC chodí pouze doma. Dle vyjádření matky v rámci sociálního šetření se někdy stane, že nestihne dojít včas. Dle neurologických vyšetření použití toalety zvládá. Nezvládání této potřeby není doloženo lékařskými nálezy. Občasné nezvládnutí není důvodem uznání nezvládání této potřeby. Předložená fotografická dokumentace dle žalovaného není důkazem o každodenním nezvládání této potřeby, i ze sociálního šetření vyplývá občasnost nezvládnutí této potřeby. Uvedený stav nebylo možno s ohledem na lékařské záznamy považovat za každodenní nezvládání této potřeby a mimořádnost péče vzhledem k věku žalobkyně. K žalobkyni v soudním řízení předložené zprávě z psychologického vyšetření z května 2023 žalovaný uvedl, že zpráva je datována až po skončení správního řízení, nemohla být tedy zohledněna při posouzení zdravotního stavu.
18. K námitkám k sociálnímu šetření žalovaný uvedl, že bylo provedeno ve standardním režimu, sociální pracovnice hovořila s matkou žalobkyně, což je vzhledem ke schopnosti komunikace nezletilé žalobkyně logické, a tento způsob nijak nevybočuje ze standardů sociální práce. Kromě rozhovoru jsou podstatné také neverbální způsoby zjišťování stavu, např. pozorování. Sociální šetření má jistě svou vypovídající hodnotu, jeho závěry však musí korelovat také se zdravotní dokumentací. Proti způsobu provedení sociálního šetření nebyly v rámci správního řízení vzneseny námitky, žalovaný proto neviděl důvod, proč sociální šetření opakovat.
19. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Jednání soudu

20. Při jednání před soudem dne 15. 11. 2023 účastníci setrvali na svých argumentech a procesních návrzích.
21. Krajský soud provedl při jednání důkaz žalobkyni předloženými listinami, tj. zprávou z psychologického vyšetření ze dne 24. 5. 2023, fotografiemi dokládajícími nezvládnutí životní potřeby výkonu fyziologické potřeby žalobkyni, rozhodnutí ze dne 20. 2. 2023 o přiznání průkazu ZTP žalobkyni, vyrozumění ze dne 22. 6. 2023 o pokračování v řízení ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením uvádějící nárok žalobkyně na průkaz ZTP/P a video zachycující ranní oblékání žalobkyně její matkou.

V. Posouzení věci krajským soudem

22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Po prostudování předloženého správního spisu a projednání věci při nařízeném jednání, při kterém provedl dokazování, dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.

23. Z předloženého správního spisu vyplynuly následující rozhodné skutečnosti. Řízení ve věci příspěvku na péči žalobkyně bylo zahájeno podáním žádosti dne 21. 9. 2022 s tím, že poskytovatelem péče je její matka.
24. Dne 5. 10. 2022 se uskutečnilo sociální šetření v bydlíšti žalobkyně. Záznam ze šetření obsahuje popis situace žalobkyně se zaměřením na její schopnost pečovat o vlastní osobu, školní povinnosti, rodinné vztahy, sociální vztahový rámec (mimo rodinu), popis domácnosti a prostředí. Šetření byla přítomna matka žalobkyně, která podala veškeré informace a se kterou byl veden rozhovor. V záznamu je uvedeno zjištění, že žalobkyně nemluví, občas řekne dvou až tří slovní větu, na dotazy neodpovídá, spíše opakuje slova, neumí psát ani číst. Při šetření vydržela sedět do doby, dokud jí matka dovolila jíst něco sladkého, pak již odešla. Žalobkyni je 8 let a chodí do 2. třídy základní školy s poruchami sluchu. Bydlí s rodiči, kteří ji do školy denně vozí, ve škole musí mít asistenta pedagoga a ve družině osobní asistentku. Neřekne si o stravu, nezvládne si nalít nápoj (rozlívá ho), nezvládne si nakrájet hotové jídlo a naservírovat, zvládne se napít z hrnku či skleničky a běžně jí lžící a používá i vidličku. Nezvládne si vybrat oblečení a obuv přiměřeně okolnostem a počasí, vybírá si oblečení, které se jí líbí, nerozezná rub a líc, dle matky správně vrstvit oblečení asi zvládne, zvládne si obout boty, ale klidně si obuje cizí boty a obráceně (prvou na levou). Sama nezvládne dodržovat tělesnou hygienu, nemá hygienické návyky. Zvládne včas použít WC a zaujmout vhodnou polohu. Na WC ale jinde než doma nebo u prarodičů nejde. Když přijdou ze školy, někdy se stane, že to již nestihne (už se to stalo i ve škole, má s sebou proto náhradní oblečení), následnou očistu nezvládne.
25. Posudkový lékař OSSZ Rychnov nad Kněžnou vyšel v posudku ze dne 30. 11. 2022 při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze zdravotnické dokumentace jejích ošetřujících lékařů a dospěl k závěru, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při těchto pěti základních životních potřebách: b) orientace, c) komunikace, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, a považuje se podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost).
26. Správní orgán I. stupně na podkladě uvedeného posouzení vydal dne 6. 1. 2023, rozhodnutí čj. 303/2023/DOB, kterým žalobkyni přiznal II. stupeň závislosti a příspěvek na péči ve výši 6.600 Kč měsíčně od září 2022.
27. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím své zákonné zástupkyně odvolání, v němž s uvedeným závěrem nesouhlasila a uvedla, že žalobkyně samostatně a fakticky při svém zdravotním stavu nezvládá ani další základní životní potřeby, a to g) výkon fyziologické potřeby, e) oblékání a obouvání a d) stravování. Požadovala proto přiznání příspěvku na péči ve IV. stupni závislosti.
28. V odvolacím řízení byl zdravotní stav žalobkyně posouzen PK MPSV, která v posudku ze dne 4. 4. 2023 uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je u žalobkyně pervazivní vývojová porucha, lehká mentální retardace v. s., susp. porucha aktivity a pozornosti, opožděný vývoj řeči, EEG s epileptiformní abnormitou. Žalobkyně je plně mobilní, (intermitentně chůze po špičkách), hyperaktivní, má problémy s pozorností. Oční kontakt nenavazuje, časem není orientovaná, má narušenou oblast řečové i neverbální komunikace (nesrozumitelný žargon, echolálie, pár jednotlivých slůvek s významem, někdy krátká věta), běžným

pokynům a situacím rozumí, výzvám nevyhoví, nečte a nepíše, znakový jazyk zvládá, nají se příborem, napije se z hrnku, ze skleničky, dokáže se sama obléknout, vhodné oblečení nevybere, rub a líc nerozezná, nemá hygienické návyky, zuby si vyčistí, dočišťuje matka, výkon fyziologické potřeby zvládá, léky pravidelně neužívá, má logopedickou péči, neumí si hrát, hrám nerozumí, má minimální zájem o sociální kontakt, je emočně nezralá. Po odkladu povinné školní docházky navštěvuje posuzovaná 2. ročník Speciální základní školy pro děti s poruchou sluchu v Hradci Králové (má asistenta pedagoga, v družině osobní asistentku).

29. PK MPSV po zhodnocení zdravotního stavu na podkladě doložené zdravotní dokumentace ve shodě s posudkem LPS OSSZ Rychnov nad Kněžnou uznala jako nezládané 5 základních životních potřeb: b) orientace, c) komunikace, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví a i) osobní aktivity. Dále uvedla, že při zjištěném zdravotním stavu není z posudkově medicínského hlediska důvod hodnotit zbývající základní životní potřeby jako nezládané, protože posuzovaná nemá těžké postižení hybnosti končetin ve smyslu jejich ochrnutí ani těžké omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů, nejedná se o funkční ztrátu dolních končetin, závažné postižení zraku stupně oboustranné praktické nevidomosti ani sluchu stupně oboustranné praktické, úplné hluchoty. Posuzovaná není prozatím adekvátně léčena. I z těchto důvodů nemá uváděné nezládání dalších základních životních potřeb uváděných v odvolání oporu v odborných lékařských nálezech. Omezení komunikačních, orientačních a duševních schopností bylo zohledněno v přiznaných nezládaných základních životních potřebách (orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví a osobní aktivity). Péče o domácnost z důvodu nízkého věku hodnocena nebyla. Dle PK MPSV neuznané základní životní potřeby posuzovaná zvládá v přijatelném standardu (je uvedeno i v psychologickém nálezu).
30. PK MPSV uzavřela, že dle zákona o sociálních službách se jedná o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II s tím, že na základě poznatků lékařské vědy, dynamiky vývoje zdravotního stavu a posudkově rozhodných skutečností (např. věk, biopsychosociální vývoj, adaptace na zdravotní postižení, výsledek léčby, kontrolní psychologické vyšetření dle doporučení apod.) lze předpokládat změnu funkčních schopností, proto byla platnost posudku stanovena do 31. 5. 2024.
31. V doplňujícím vyjádření ze dne 27. 4. 2023 k základní životní potřebě oblékání a obouvání PK MPSV uvedla, že žalobkyně je schopna se obléknout, pouze potřebuje občasnou kontrolu, připomínání (výběr vhodného oblečení, kontrolu oblečení rub - líc). Tuto základní životní potřebu zvládá na úrovni svého věku, zvládá je s občasnými obtížemi, ale dosud ve funkčním standardu přiměřeném k věku. Nebyla doložena taková tíže postižení, pro kterou by tuto základní životní potřebu neměla případně s využitím facilitátorů zvládnout. Dodala, že vzhledem k tomu, že některé údaje uvedené v sociálním šetření ze dne 5. 10. 2022 byly zjištěny především z rozhovoru s pečující osobou (matkou žalobkyně), považuje tyto údaje za nadhodnocené (jednalo by se o závažnou závislost, která neodpovídá ověřenému reálnému stavu).
32. Žalovaný následně odvolání žalobkyně žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a s odkazem na závěry posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 4. 4. 2023 (a jeho doplnění ze dne 27. 4. 2023) potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

33. Krajský soud posoudil žalobu v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a 2 a § 75 odst. 1 s. ř. s.)
34. Zákon o sociálních službách upravuje podmínky poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z § 7 citovaného zákona, kde je uvedeno, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje např. osoba blízká.
35. Dle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách se **osoba do 18 let** věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.
36. Dle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.
37. Podle § 9 odst. 3 se schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 pod písm. j) nehodnotí u osob do 18 let věku. Z odst. 4 citovaného ustanovení plyne, že při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Odst. 5 téhož ustanovení upravuje uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě tak, že musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
38. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v platném znění (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“). Pro účely stanovení stupně závislosti se schopnost osoby zvládat základní životní potřeby hodnotí

podle aktivit, které pro jednotlivé základní životní potřeby vymezuje příloha č. 1 k této vyhlášce.

39. Dle § 1 citované vyhlášky se schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby. Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury, tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
40. Příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. vymezuje schopnosti zvládat základní životní potřeby (viz též § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách).
41. Pod písm. **d) stravování** se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu a přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
42. Pod písm. **e) oblékání a obouvání** se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se a manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
43. Pod písm. **g) výkon fyziologické potřeby** se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu a používat hygienické pomůcky.
44. Podle § 25 odst. 1 zákona o sociálních službách krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti podle odstavce 3 sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí, příp. za stanovených podmínek také v průběhu hospitalizace osoby ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče. Sociální šetření provádí sociální pracovník, který o provedeném sociálním šetření vyhotovuje písemný záznam. Dle odstavce 2 téhož ustanovení krajská pobočka Úřadu práce zašle příslušné okresní správě sociálního zabezpečení žádost o posouzení stupně závislosti osoby; součástí této žádosti je písemný záznam o sociálním šetření a kopie žádosti osoby o příspěvek. Dle odstavce 3 stejného ustanovení okresní správa sociálního zabezpečení při posuzování stupně závislosti osoby vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Dle

odstavce 4 téhož ustanovení okresní správa sociálního zabezpečení zašle příslušné krajské pobočce Úřadu práce stejnopis posudku vydaného podle zvláštního právního předpisu s uvedením základních životních potřeb, které osoba není schopna zvládat, a dále s uvedením, zda jde o osobu s úplnou nebo praktickou hluchotou nebo hluchoslepotou, jestliže tato osoba nezvládá základní životní potřeby v oblasti orientace. Toto posouzení je součástí rozhodnutí o přiznání či zamítnutí příspěvku, které obdrží žadatel.

45. Pro posouzení věci je zásadní, zda žalovaný zjistil dostatečně a řádně skutkový stav věci z hlediska posouzení závislosti žalobkyně na pomoci jiné fyzické osoby. Mezi účastníky řízení bylo sporné, zda žalobkyně zvládne bez pomoci jiné osoby kromě pěti základních životních potřeb uznaných jako nezvládnuté i další tři, a to stravování, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby.
46. Jaký stav se považuje za neschopnost zvládání základní životní potřeby v přijatelném standardu, stanoví § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., přičemž přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Současně je ve smyslu § 2 odst. 1 téže vyhlášky při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby nutné posoudit, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby, a přitom se přihlíží mimo jiné k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti.
47. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách.
48. Stěžejním důkazem v tomto řízení byl lékařský posudek PK MPSV, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, čj. 4 Ads 57/2009-53; všechny zde citované rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz). Odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, čj. 3 Ads 129/2014-24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím založeným na těchto posudcích proto správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, čj. 3 Ads 24/2013-34). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil podstatné závěry pro posouzení zdravotního stavu konkrétní osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, čj. 1 Ads 156/2014-28). Posudek posudkové komise soudy hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam nesmí posudek z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti vzbuzovat žádných pochyb. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, a především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.
49. V projednávaném případě žalobkyně prostřednictvím své zákonné zástupkyně (matky) v žalobě, ale již předtím i v odvolání opakovaně rozporovala neuznání základní životní

potřeby stravování, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby. Již v odvolání uváděla prakticky stejné námitky jako nyní v žalobě k neuznání nezvládání těchto tří základních životních potřeb. Ve vyjádření ze dne 23. 4. 2023 k podkladům pro rozhodnutí vysvětlila, proč nebylo dosud možné zajistit další odborné vyšetření zdravotního stavu žalobkyně, a k její neschopnosti včasného zvládání fyziologické potřeby přiložila fotografie s tím, že žalobkyně nedokáže dojít na WC včas poměrně často. Dále uvedla, že neschopnost zvládat potřebu oblékání a samostatného stravování žalobkyně lze prokázat dalším sociálním šetřením, neboť první šetření probíhalo pouze formou rozhovoru s ní jako matkou žalobkyně.

50. PK MPSV ve svém posudku ze dne 4. 4. 2023 vycházela z dostupné zdravotní dokumentace a měla k dispozici rovněž záznam ze sociálního šetření ze dne 5. 10. 2022. Ve shodě s posudkem LPS OSSZ Rychnov nad Kněžnou uznala u žalobkyně jako nezvládaných 5 základních životních potřeb a uvedla, že při zjištěném zdravotním stavu není z posudkově medicínského hlediska důvod hodnotit zbývající základní životní potřeby jako nezvládané, protože posuzovaná nemá těžké postižení hybnosti končetin ani těžké omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů, či funkční ztrátu dolních končetin, ani závažné postižení zraku ani sluchu stupně oboustranné praktické, úplné hluchoty. Dle PK MPSV neuznané základní životní potřeby posuzovaná zvládá v přijatelném standardu. V doplňujícím vyjádření ze dne 27. 4. 2023 PK MPSV k základní životní potřebě oblékání a obouvání uvedla, že žalobkyně je schopna se obléknout, pouze potřebuje občasnou kontrolu, připomínání a že tuto základní životní potřebu zvládá ve funkčním standardu přiměřeném k věku. Dodala, že vzhledem k tomu, že údaje uvedené v sociálním šetření ze dne 5. 10. 2022 byly zjištěny především z rozhovoru s pečující osobou (matkou žalobkyně), označila tyto údaje za nadhodnocené.
51. Jak je uvedeno shora, stěžejním důkazem v tomto řízení byl lékařský posudek PK MPSV, přičemž ten musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil podstatné závěry pro posouzení zdravotního stavu konkrétní osoby a vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, a především s těmi, které posuzovaný namítá.
52. Krajský soud má zato, že ve věci vypracovaný posudek PK MPSV uvedená kritéria nesplňuje.
53. Již v záznamu ze sociálního šetření je mimo jiné uvedeno, že si žalobkyně nezvládne vybrat oblečení a obuv přiměřeně okolnostem a počasí, nerozezná rub a líc, zvládne si obout boty, ale obuje si i cizí boty a obráceně (prvou na levou), sama nezvládne dodržovat tělesnou hygienu, nemá hygienické návyky, zvládne včas použít WC, avšak na WC jinde než doma nebo u prarodičů nejde, když přijde ze školy, někdy se stane, že to již nestihne (i ve škole, má s sebou proto náhradní oblečení), následnou očistu nezvládne. Matka žalobkyně pak opakovaně nesouhlasila s neuznáním základní životní potřeby stravování, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby jako nezvládané a ve vyjádření ze dne 23. 4. 2023 navrhovala nařízení dalšího sociálního šetření nebo lékařského vyšetření za účelem zjištění reálného zdravotního stavu žalobkyně. Další sociální šetření ani lékařské vyšetření však již neproběhlo.

54. Posudková komise v posudku dospěla k závěru, že neuznané základní životní potřeby zvládá žalobkyně v přijatelném standardu. Přesto současně připustila, že není adekvátně léčena (z nálezu z psychologického vyšetření ze dne 22. 8. 2022 mimo jiné konstatovala, že se u ní jedná s největší pravděpodobností o PAS) a že proto v námitkách uváděné nezvládání dalších základních životních potřeb nemá oporu v odborných lékařských nálezech. V doplňujícím vyjádření pak uvedla, že některé údaje uvedené v sociálním šetření ze dne 5. 10. 2022 byly zjištěny především z rozhovoru s pečující osobou (matkou žalobkyně) a že považuje tyto údaje za nadhodnocené.
55. Z provedeného důkazu při jednání soudu - videa zachycující ranní oblékání žalobkyně její matkou je zřejmé, že žalobkyně se sama (bez pomoci) neoblékla, dokonce chvílemi kladla snaze matky ji obléknout odpor. Matka žalobkyně k tomu vysvětlila, že k tomuto dochází denně (a to ráno a večer, kdy je třeba, aby se žalobkyně celá převlékla z / do pyžama). Dále uvedla, že i z důvodu každodenního ranního stresu při oblékání již žalobkyni nevozí do Hradce Králové do speciální školy, ale že je individuálně vzdělávána doma. K předloženým fotografiím dokládajícím nezvládnutí výkonu fyziologické potřeby žalobkyni její matka uvedla, k těmto situacím dochází s výkyvy, i dvakrát do měsíce, a dodala, že po vykonání každé velké potřeby nedokáže sama provést dostatečnou očistu. Častěji pak nestihne provést malou potřebu na WC a dochází tak k častému pomočení.
56. Krajský soud si je vědom toho, že posudkové hodnocení tíže zdravotního postižení a uvedených schopností pro účely poskytování dávky (příspěvku na péči), je oprávněna provádět toliko posudková komise, resp. lékaři nadaní posudkovou způsobilostí (atestací z posudkového lékařství), a nikoli jednotliví odborní lékaři, jejichž odborné lékařské zprávy jsou toliko podkladem pro následné posudkové hodnocení, a stejně tak zpráva ze sociálního šetření má jen podpůrný charakter. I tyto podpůrné důkazy je však třeba vzít dostatečně v potaz při hodnocení schopnosti zvládat danou životní potřebu.
57. V otázce závislosti na pomoci jiné fyzické osoby je právě i sociální šetření značně významné. Již ze samotného sociálního šetření v dané věci přitom vyplynulo, že žalobkyně není schopna vždy použít WC včas a zejména není schopna sama a bez pomoci jiné osoby provést dostatečnou očistu, rovněž pokud jde o oblékání, schopnost sama se obléknout, resp. obout, byla popsána jako značně problematická. Krajský soud zejména u těchto dvou základních životních potřeb (zvládání fyziologické potřeby a oblékání a obouvání) má zato, že matkou žalobkyně popisovaná péče svým rozsahem a intenzitou podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku (tj. 8 až 9 let). Na základě čeho přitom PK MPSV dospěla k názoru, že údaje sdělené matkou žalobkyně při sociálním šetření jsou nadhodnocené, dostatečně nevysvětlila. To, že byly zjištěny z rozhovoru s pečující osobou, samo o sobě k takovému závěru postačit nemůže. Jestliže posudková komise (a následně žalovaný) argumentovali rovněž tím, že žalobkyně nemá těžké postižení hybnosti končetin ve smyslu jejich ochrnutí, ani těžké omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů, že nejedná se o funkční ztrátu dolních končetin, závažné postižení zraku ani sluchu, pak nutno podotknout, že jde o argumentaci mimoběžnou. Jak totiž uváděla i sama matka žalobkyně, fyzicky by žalobkyně zmiňovaných úkonů schopná byla, avšak mentálně tyto činnosti nedokáže sama zvládnout v přijatelném standardu. Z pohledu mentálního postižení přitom dosud nebyla u žalobkyně správná diagnóza stanovena, o to víc vyvstává v dané věci důležitost ověření si sporovaných skutečností při sociálním šetření.

58. Z ustanovení § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. vyplývá, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, není schopna danou základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Na projednávaný případ lze plně aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, čj. 3 Ads 50/2013-32, v němž tento soud k citovanému ustanovení § 2a uvedl: *„Pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb. rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.“*
59. Na základě výše uvedeného má krajský soud důvodné pochybnosti o tom, zda je žalobkyně schopna sama bez pomoci jiné osoby zvládnout zejména výkon fyziologické potřeby a oblékání a obouvání takovým způsobem, který je běžný a obvyklý u zdravé osoby stejného věku (tj. 8 až 9 let, tedy u dítěte, které obvykle navštěvuje 3. nebo 4. třídu základní školy a určitý stupeň samostatnosti v tomto směru již běžně má a mít musí) a lze jej tedy označit za přijatelný standard ve smyslu § 1 odst. 4 vyhlášky.
60. Pochybnosti krajského soudu podporuje dále i to, že z dalšího při jednání soudu provedeného důkazu - zprávy z psychologického vyšetření žalobkyně ze dne 24. 5. 2023, mimo jiné vyplývá, že celková funkčnost je významně limitována až blokována pervazivní poruchou vývoje, funkční úroveň odpovídá pásmu střední mentální retardace, zapotřebí je trvalý dohled, vedení a dopomoc při všech činnostech. Ač se jedná o skutečnost, která byla zjištěna po datu vydání napadeného rozhodnutí, jde o zprávu z vyšetření, které bylo provedeno pouze měsíc po vydání napadeného rozhodnutí, tedy v mezidobí nemohlo dojít k významné změně posuzovaných skutečností.
61. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je zatíženo vadou řízení spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu věci. Tato vada mohla mít ve svém důsledku vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí, neboť to je v rozporu se základní zásadou správního řízení vyjádřenou v ustanovení § 3 správního řádu, tj. požadavkem, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, tj. zejména se zásadou zákonnosti.

VI. Závěr a náklady řízení

62. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
63. V dalším řízení bude třeba doplnit posudkový závěr, resp. podklady pro něj v tom směru, aby byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a bylo řádně reagováno na námítky žalobkyně. Pokud bude ve věci učiněn týž závěr jako dosud, bude nutné jej dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit ve světle kritérií daných zákonem o sociálních službách a prováděcí vyhláškou č. 505/2006 Sb. Protože vytýkané vady lze dle názoru krajského

soudu odstranit v odvolacím řízení, nepřistoupil současně ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

64. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byla úspěšná žalobkyně, ta však byla od placení soudního poplatku osvobozena a její zástupkyně žádné další náklady řízení nepožadovala.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. listopadu 2023

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně